

душата на населението. Не сж се проявили въ всичката си красота и въ всичката си пълнота всичкитѣ сили на народния духъ.

— И вие, млади синове и дъщери на България, вие сте повикани, вие можете и затова сте длъжни да внесете творчество, кипяща деятелностъ, знание и всичката си любовъ къмъ своята родина.

— Богато царство е българската земя. Богата съ велики заложиби е българската душа. Открийте тия заложиби. Открийте богатствата на вашата земя и ги разработете. Направете сънищата на вашия народъ въ наивнитѣ приказки да станатъ дѣло.

— Стремете се къмъ всички дѣла! Въ вашитѣ ръце е да ги постигнете. Всѣки и всѣка отъ васъ било отдѣлно, било задружно, въ малки сдружавания, било съ общи сили на цѣлия народъ, можете отъ година на година, десетки години наредъ, всѣки день и всѣки часъ да творите велики дѣла Но помнете едно: за да може човѣкъ да гледа слънцето, трѣбва да има орлови очи. За да може да се издигне до облацитѣ и да се носи надъ планинскитѣ върхове, нуждни му сж орлови крила. — Имате ли вие такива? Закрепнала ли е вашата сила? Закалени ли сте добре? Просвѣтени ли сте? . . .

Възторжения си позивъ Гр. Петровъ подкрепя съ примѣри изъ живота на великитѣ хора и напредналитѣ народи, които сж гледали на труда и знанието като на два велики лоста за напредъкъ. И тѣзи примѣри сж ценни, високо поучителни. Заслужаватъ не само да се прочетатъ, но и да се помисли по тѣхъ

Спирамъ.

Спирамъ, защото целъта на тия ми бележки е само да възбудя у читателя интересъ къмъ още една хубава книжка на Гр. Петровъ. Повече не желая.

